

dere, thi naar man siger, at der endnu staaer, at Communitetet skal svare til Universitetets Underbalance, der paa Budgettet, saa vidt jeg huffer, er opført med 12,500 Rd., saa er dette accurat det Samme. Vi havde forrige Aar Exempel paa, at en Underbalance paa 25,000 Rd. blev til en Overbalance. Nei, den Slags Underbalance har ingen Betydning; man kan være rolig for, at man vil tage meget gode Beløb ind strax ved at gaae denne Vej, og af den Grund skal man derfor ikke lade sig berolige. Man gjør derved nigenfaldeligt det Skridt, at man tilintetgjør disse Stiftelser i deres Væsen; men jeg paa- staaer, at dette er Noget, som umulig med nogen ret Opfattelse af vore constitutionelle Forhold kan skee paa anden Maade end ved Lov. Man kan gaae ind herpaa — det er en anden Sag — med Hensyn til enkelte Stiftelser, og en saadan nærmere Sammen- dragning af enkelte Stiftelser, som er bragt paa Bane, skal jeg ikke udtale mig bestemt imod. Det forekommer mig endog, at en Deel taler herfor, men hvad jeg bestemt ud- taler mig imod, og hvortil jeg for mit Ved- kommende aldrig nogenfinde vil kunne række Haanden, er ved en Bestemmelse paa Finants- loven uden videre at tilintetgjøre disse Stif- telser, og saa sige: Nu kunne I bagefter see, hvorledes I kunne komme ud af det med dem. Det er dog et Hensyn, som vi skylde disse Stiftelsers Virksomhed, der have ind- taget en saa hæderlig Plads i Danmarks Hi- storie, og som vi skylde Rigsdagen selv og vor egen Værdighed, at vi først tage en Be- slutning herom, naar alle Forhold ere blevne undersøgte paa tilbørlig Maade, og naar denne Beslutning er traadt frem i Form af en Lov, paa hvilken de forskjellige Dele af Lovgivningsmagten have udøvet deres Ind- flydelse. Jeg er overbevist om, at det selv i Folkethinget vil være umuligt at gennemføre en Bestemmelse som den, der er foreslaaet i Forslaget under Nr. 43.

Der findes endnu et Forslag vedrørende Kirke- og Undervisningsministeriet, nemlig Forslaget under Nr. 74, som gaaer ud paa at bevilge et Beløb til en Reparation af Baldemars Taarn ved Bordingborg. Den ærede Ordfører udtalte

sig om den forfælskende Strømning, som gif igjennem den tildeels i Betænkningen optagne Skrivelse fra Directeuren, og hvorledes den havde havt en paa Udvalget, der ellers var træt af dets andre ikke slet saa op- livende Forretninger, velgjørende Indvirkning. Jeg holder mig overbevist om, at ogsaa Thingets øvrige ærede Medlemmer ved at have læst denne Deel af Directeurens Skrivelse — det er jo kun den væsentlige Deel af samme, der er optagen, og jeg tviv- ler ikke om, at havde den været optagen i sin Heelhed, vilde Virkningen have været endnu større — ville have fundet det Billede fuld- stændig retfærdiggjort, som den ærede Ordfører har udkastet. Men jeg beklager, at denne friske Strømning ikke har kunnet virke dertil, at Udvalget har kunnet gaae ind paa Forslaget, at ikke netop denne friske Strømning midt i den trættende og anstrængende Virksomhed, som Udvalgt forøvrigt har havt, og som jo har yttret sig i en Tilbøielighed til Afslag og Medsættelser i de Begjæringer, som ere frem- komne, har kunnet udøve den Virkning, at Udvalget har turdet hengive sig heelt til den Stemning, hvori det ved denne Skrivelse er blevet sat, men dog har meent, at det i Over- eensstemmelse med Traditionen ogsaa her maatte slaae Noget af. Nu skal jeg villig indrømme, at Forfælsken ikke vil blive over- ordentlig stor, enten man vedtager Regjerin- gens, eller man vedtager Udvalgets Forslag, men det turde dog være, at Virkningen af Medsættelsen kunde blive større, end man kunde ønske det for Sagens Skyld. Hvad der her er Tale om, er jo Baldemars Taarn ved Bor- dingborg. Flere af de Herrer kjende vel per- sonlig denne Ruin, og i alt Fald vil man, da Jernbanen saa at sige nu fører directe derned, med Lethed kunne faae Lælighed til at gjøre sig bekendt med denne høist mærkelige Ruin. Det er en Ruin, som jeg har kjendt fra min tid- ligste Ungdom, og jeg troer, at Enhver, der kjender den, vil finde, at der ved den er noget høist Mærkværdigt haade ved de efterladte Mure fra den gamle Borg og ved den hele eiendommelige og maleriske Situation, hvori den er stillet. Der staaer nu dette Taarn, som engang var i sin fulde Pragt og Herlighed,